

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ:

ΣΚΗΝΗ 4. ΓΡΑΜΜΑ ΑΝΕΠΙΔΟΤΟ (I).

ΓΥΝΑΙΚΑ

Θέλω να φύγω απ' αυτό το σπίτι. Κάθε
σανίδι που τρίζει, ένα κόκκαλο που με
πονά. Κι ενώ τα πάντα εδώ θυμίζουν
εσένα, η μορφή σου αρχίζει μέσα μου
να ξεθωριάζει. Μπορεί να θυμάμαι κάθε
λεπτομέρεια από το πρόσωπό σου, αλλά
ολόκληρο μαζί όχι, κάνει φτερά και
δραπετεύει. Κοιτάζω τα λαστιχένια σου
παπούτσια και θυμάμαι το σχήμα των
πελμάτων σου. Μυρίζω την κολόνια σου.
Αγγίζω τα εργαλεία σου, το
στηθοσκόπιο, μια λαβίδα, και βλέπω
μπροστά μου τα δάχτυλά σου. Η
φθαρμένη τρύπα στη ζώνη σου μαρτυρά
πως είχες μέχρι τέλους κορμί αθλητή.
Ο αέρινος άλτης μου.